

Ængstelse fremdeles kan være til Stede. Man er fra alle Sider enig om, at der ikke skal betales et kontant Beløb ved Overtagelsen af Jorden, man er enig om, at der skal betales en Afgift af det, Jorden bliver ansat til, der er kun Uenighed om, hvorvidt det skal være en fast Afgift eller en Afgift, der svinger i Forhold til Konjunkturerne, i Forhold til Priserne paa det, man avler. Fra alle Sider hævder man Vanskeligheden ved i Øjeblikket at oprette Husmandsbrug, men naar man er enig om, at Vilkaarene i Øjeblikket er vanskelige, kan jeg ikke forstaa, at man ikke vil gaa med til den mest trygge Form for Besiddelse, der kan tænkes, og den mest trygge Form for Besiddelse maa være, at man svarer en Afgift af Jorden i Forhold til dens Værdi, en Afgift, der til enhver Tid staar i Forhold til Værdien af det, man avler. Vi maa derfor have de periodiske Omvurderinger gennemført. Hvis vi faar dem gennemført, vil det betyde, at den Mand, der er dygtig nok, og som passer sine Ting godt, er sikker paa at kunne beholde det Hjem, han har rejst men dersom vi skal have en fast Afgift, og Priserne paa Produkterne gaar ned, er det givet, at saa kommer der vanskelige Tider. Som paapeget baade fra Venstres og det konservative Folkepartis Side, vil der opstaa store Vanskeligheder, som vedkommende maa kæmpe imod, og hverken fra Statens eller den enkeltes Side er man tjent med at faa disse Vanskeligheder frem. Hvis man faar den faste Afgift, vil det betyde, at de paagældende under nedadgaaende Perioder endog vil blive saa vanskeligt stillet, at de i mangfoldige Tilfælde vil blive nødsaget til at forlade det Hjem, de har været glade ved at rejse og bo i, og det er den enkelte ikke tjent med. Men hvorledes gaar det med Staten? Naar Staten overtager det Hjem, skal den have det afhændet igen, og da den foregaaende Bruger ikke kunde svare den Afgift, kan den nye Bruger ganske selvfølgelig heller ikke. Følgelig maa Staten tage et Tab, og det er hverken Staten eller den enkelte tjent med. Faar vi derimod periodiske Omvurderinger gennemført, kommer den enkelte til enhver Tid til at svare det, der bør paahvile ham, og Staten faar til enhver Tid det, der tilkommer den, og det synes mig det rigtigste. Derfor ser jeg med stor Tilfredshed, at Partiet Venstre er kommet bort fra det Princip, som dets ærede Ordfører i sin Tid holdt saa stejlt paa, da vi behandlede Lovforslaget om

Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Partiet Venstre er ganske gaaet bort fra Principet om, at der skulde svares en fast Afgift, man vil gaa med til at omvurdere to Gange, og jeg er glad over, at Venstre har forladt det Princip. Fra Venstres Side indser man, at det er nødvendigt at faa Omvurderinger, men naar man ser, at den Pris, der i Øjeblikket er gældende, let kan blive forkert om 10 Aar, hvorledes kan man saa sige det mindste om, hvorvidt den Vurdering, der bliver sat om 10 Aar, er mere retfærdig som Grundlag i de kommende Tider? Jeg tror, det vil være ret vanskeligt at hævde det Standpunkt, og derfor tænker jeg ogsaa, at Venstre, som nu i saa høj Grad har forbedret sig, siden vi sidst her i Tinget drøftede Spørgsmaalet om Omvurderinger, vil gaa over til det eneste rigtige og reelle Standpunkt i denne Sag.

Jeg kan ikke sige, at jeg nærer den samme Tilfredshed med det konservative Folkeparti. Ordføreren for det konservative Folkeparti (Døcker) udtalte ganske vist, at hans Parti gennem mange Aar havde arbejdet for at skaffe Midler til Veje, saaledes at enhver kunde faa sig en mindre Ejendom. Jeg vil gentage, hvad jeg udtalte for et Øjeblik siden, at det, man fra den Side, saavel som fra Venstres Side, har passet vældig godt paa, er, at disse Brug ikke skulde komme alt for højt op, ikke skulde komme saa højt op, at de blev selvstændige Husmandsbrug. Det er de Bestræbelser, som er fremkommet fra den Side. Det, man stadig har hævdet og nu igen hævder, er, at det skal være Selveje, og jeg tænker mig, at man derved vil underforstaa, at man skal have en Chance for at udnytte Pristigningen. Det er imidlertid netop det, vi fra vor Side mener er forkert, men jeg ved ikke rigtig, hvorledes jeg skal forstaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Han sagde om et vist andet Forhold, at det var indviklet; men det forekommer mig, at den ærede Ordfører ogsaa er noget indviklet i sine Udtalelser, sammenstillet med et Forslag, der ogsaa omhandler Jordspørgsmaalet. Her staar der nemlig i en Paragraf, at de, der ved Statens Hjælp erhverver Ejendom, kan disponere over den ved Overdragelse til deres Børn eller nærmeste Slægtninge, men Ejendommene kan ikke handles bort, uden at de først er Staten tilbudte. Staten har i saa Fald Førstekøbsretten til den Vurdering, Vurderingsraadet fastslaar. Jeg synes